

[Egon Jensen.]

om, at det særligt var de mindstbemidlede, det gik ud over med hensyn til restaurationsafgiften. Jeg har haft en anden opfattelse.

Der er stillet et dagsordensforslag af de uafhængige, og derom har statsministeren sagt, at det kan regeringen ikke modtage, og vi i socialdemokratiet kan naturligvis heller ikke stemme for det. I stedet for vil jeg gerne på vegne af hr. Henry Christensen, hr. Baunsgaard og mig selv stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget udtaler ønsket om at færdigbehandle de forslag, der er på dagsordenen, fortsætter tinget behandlingen af forslagene.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Henry Christensen: Selv om det er afgiftsforslag, vi behandler i dag, så har der jo fra næsten alle ordføreres og også fra statsministerens side været gjort adskillige bemærkninger om det andet forlig, der er blevet sluttet her i den seneste tid, nemlig det betydningsfulde boligforlig. Jeg forstår og anerkender meget vel, at der har været gjort disse bemærkninger, for boligforliget er også efter min opfattelse en stor og skelsættende begivenhed. Det er jo blevet til på den måde, at synspunkter og meninger har bøjet sig mod hinanden, ingen har fået gennemført, hvad de principielt selv ønskede på alle områder. Det er altså et klart kompromis mellem forskellige synspunkter, men det væsentlige er jo, at det efter 15-20 års vanskelige drøftelser på dette område i løbet af 5-6 dage imellem de fire såkaldte gamle partier lykkedes at etablere dette boligforlig og lykkedes at skabe et forsøg på en normalisering og en indsats på en lang række områder. Jeg tror, alle betragter det som noget særdeles betydningsfuldt og

som noget, der må spille en væsentlig rolle også i bedømmelsen af den øjeblikkelige politiske situation.

Her er det, jeg gerne vil sige til hr. Poul Møller, når han og jeg i dag må udveksle et par mindre venskabelige bemærkninger med hinanden, end vi er vant til — jeg håber, vi hurtigt i den henseende kommer tilbage i de gamle, vante folder — at jeg synes, han skulle have råd til at anerkende, at overordentlig meget tyder på, at det uden venstres indsats fra begyndelsen af december måned og måneden igennem ikke var lykkedes at skabe det politiske grundlag for, at dette boligforlig kunne være blevet gennemført. Vi kan naturligvis meget fikst stille det om og sige: ja vel, vi havde aftalt noget i marts, og ville enhver da ikke vedstå det? Hr. Poul Møller ved godt, at der var betydelige politiske vanskeligheder; der var megen ulyst hos regeringen til at få forliget gjort færdigt på denne side af kommunalvalget. Jeg respekterer alle for, at det lykkedes; men jeg tror, at vi har lov til at sige, at det i særlig grad var venstres og venstres formands skyld, og at dette hang sammen med venstres oprindelige stillingtagen til afgiftsforliget. Havde vi indtaget det standpunkt, hr. Poul Møller anbefalede os at indtage, nemlig på forhånd at have afvist enhver forhandling, hvori også afgiftsforslagene indgik, havde vi været ude af stand til at stille den betingelse, som var den, der bar forhandlingerne om boligforliget igennem, nemlig at det første, der måtte ske, for at man kunne forhandle om de andre ting, var; at boligproblemerne blev løst. En redelig og en reel politisk vurdering i dag må give os medhold i, at det forholder sig således, og derfor tjener det ikke noget formål — og det er heller ikke i vore to partiers interesse — at forsøge at tilsløre det.

Det var det første, jeg gerne ville understrege. Dernæst vil jeg gerne på ny fremhæve, at det jo ikke var noget nyt, venstre gjorde denne gang i forhold til tidligere, da vi sagde, at vi var parat til at forhandle